

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2011/2002 af 11. november 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 603/1999 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarv af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om endelig opkrævning af den midlertidige told 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2013/2002 af 13. november 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 2014/2002 af 7. november 2002 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur 11

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2002/888/EF:

- ★ Rådets beslutning af 5. november 2002 om bemyndigelse af Tyskland og Frankrig til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 3 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter 13
- ★ Meddelelse om ikrafttrædelsen af tillægsprotokollen om handelsordningen for visse fisk og fiskerivarer til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republiken Letland på den anden side 15

Kommissionen

2002/889/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 13. november 2002 om EF-tilskud til dækning af Grækenlands, Spaniens, Frankrigs, Nederlandenes, Østrigs, Portugals og Finlands udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter (meddelt under nummer K(2002) 4372)** 16

2002/890/EF:

- * **Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2002 om ændring af afgørelse 1999/215/EF om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af binde- og pressegarner af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om afslutning af proceduren med hensyn til importen af sådanne varer med oprindelse i Saudi-Arabien** 20

2002/891/EF:

- * **Afgørelse nr. 2/2002 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 28. oktober 2002 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til AVS-landenes særlige situation for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserves og tunfiskefileter (HS-position ex 16.04)** 22

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2011/2002

af 11. november 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 603/1999 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarv af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 8,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte i marts 1999 ved forordning (EF) nr. 603/1999 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarv af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn.
- (2) Inden for rammerne af proceduren godtog Kommissionen ved afgørelse 1999/215/EF af 16. marts 1999 ⁽³⁾ et pristilsagn fra bl.a. det ungarske selskab Tiszai Vegyi Kombinat Rt («selskabet»).
- (3) Binde- og pressegarv af polypropylen med oprindelse i Ungarn, som dette selskab eksporterede til Fællesskabet (Taric-tillægskode 8582), blev undtaget fra antidumpingtolden ved artikel 2, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 603/1999.

B. FRIVILLIG TILBAGETRÆKNING AF TILSAGN

- (4) Efter ændringer i dets handelsaktiviteter meddelte selskabet Kommissionen, at det ønskede at trække sit tilsagn tilbage.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 75 af 20.3.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1657/2001 (EFT L 221 af 17.8.2001, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 75 af 20.3.1999, s. 34. Senest ændret ved afgørelse 2000/324/EF (EFT L 112 af 11.5.2000, s. 65).

- (5) Selskabets tilsagn er blevet trukket tilbage og dets navn er derfor ved Kommissionens afgørelse 2002/890/EF ⁽⁴⁾ slettet på listen i artikel 1, stk. 1, i afgørelse 1999/215/EF over selskaber, hvis tilsagn er godtaget.

C. ENDELIG TOLD

- (6) Undersøgelsen, som førte til selskabets tilsagn, afsluttedes med, at der ved forordning (EF) nr. 603/1999 blev truffet en endelig afgørelse vedrørende dumping og skade.
- (7) I henhold til artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 384/96 skal den antidumpingtold, der nu skal indføres på import af varer fremstillet af selskabet, fastlægges på grundlag af de kendsgerninger, der blev fastslået i forbindelse med den undersøgelse, der førte til tilsagnet. I denne forbindelse skønnes det i betragtning af, at den fastsatte antidumpingmargen var lavere end skadesmargenen, passende at fastsætte den endelige antidumpingtold til en værditold på 26,4 % svarende til den fastsatte dumpingmargen (se også betragtning 26 i forordning (EF) nr. 603/1999).

D. ÆNDRING AF FORORDNING (EF) Nr. 603/1999

- (8) På baggrund af ovenstående bør artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 603/1999 med listen over selskaber, som pålægges antidumpingtold, og selskaber, som er undtaget fra antidumpingtolden, ændres i overensstemmelse dermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 603/1999 foretages følgende ændringer:

⁽⁴⁾ Se side 20 i denne Tidende.

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af nedennævnte selskaber:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Polen	BZLP Beزالin	19,4	8450
	PAT Defalin s.a.	16,3	8569
	Industrial Chemistry Research Institute	12,8	8578
	Terplast sp. z.o.o.	6,1	8579
	WKI Isoliertechnik Spolka z.o.o.	15,7	A091
	Alle andre selskaber	20,3	8900
Tjekkiet	Alle selskaber	24,8	8900
Ungarn	Tiszai Vegyi Kombinat Rt	26,4	8582
	Alle andre selskaber	32,9	8900«

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Import i henhold til afgivne og godtagne tilsagn angives under følgende Taric-tillægskoder:

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Tjekkiet	Juta a.s.	8596
	Lanex a.s.	8580
Ungarn	Partium '70 Rt	8581
	Elsó Magyar Kenderfono Rt	8583«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2002.

På Rådets vegne

B. MIKKELSEN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2012/2002
af 11. november 2002
om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 159, stk. 3, og artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets resolution ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forbindelse med større katastrofer må Fællesskabet vise sig solidarisk med befolkningen i de berørte regioner ved at yde et finansielt tilskud for at bidrage til hurtigst muligt at genoprette normale livsvilkår i de katastroferamte regioner. Tilskud bør først og fremmest ydes i forbindelse med naturkatastrofer.
- (2) De eksisterende økonomiske og sociale samhörighedsinstrumenter giver mulighed for finansiering af risikoforebyggelsestiltag eller genopbygning af ødelagt infrastruktur. Men det er også nødvendigt at indføre et supplerende instrument adskilt fra de eksisterende EF-instrumenter, så Fællesskabet får mulighed for at handle øjeblikkeligt og effektivt for hurtigst muligt at kunne yde nødhjælp og dække befolkningens umiddelbare behov og på kort sigt medvirke til genopbygningen af vigtig ødelagt infrastruktur og således fremme genoptagelsen af økonomisk aktivitet i de katastroferamte regioner.
- (3) EU bør ligeledes udvise solidaritet over for de lande, som for tiden forhandler om tiltrædelse af Den Europæiske Union. Hvis denne forordning også skal omfatte disse lande, må artikel 308 tages i anvendelse.
- (4) Tilskud fra Fællesskabet bør være et supplement til de berørte landes egen indsats og dække en del af det offentlige udgifter til udbedring af skader i forbindelse med en større katastrofe.
- (5) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør anvendelsen af dette instrument begrænses til større katastrofer, som har en alvorlig indvirkning på borgernes livsvilkår, det naturlige miljø eller økonomien.
- (6) Som »større katastrofe« betragtes i denne forordning enhver katastrofe, der i mindst ét af de berørte lande forvolder betydelig skade opgjort i tal eller i procent af bruttonationalindkomsten (BNI). For at kunne yde en indsats i tilfælde af en katastrofe, der trods et betydeligt omfang ikke ville kunne nå op på det krævede beløb, kan man også yde tilskud i ekstraordinære tilfælde, hvis et berettiget naboland rammes af samme katastrofe, eller når størstedelen af befolkningen i en bestemt region er katastroferamt med alvorlige, langvarige følger for borgernes livsvilkår.
- (7) Fællesskabstiltaget foregriber ikke tredjeparts ansvar, hvor en tredjepart i henhold til princippet om, at forureneren skal betale, først og fremmest er erstatningspligtig for de forvoldte skader eller forebyggende tiltag på medlemsstats- eller fællesskabsplan.
- (8) Med dette instrument bør det blive muligt hurtigt at træffe afgørelse om ydelse og frigivelse af de pågældende finansielle ressourcer. De administrative procedurer skal justeres med dette for øje og begrænses til det absolut nødvendige. Med henblik herpå har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 7. november 2002 indgået en interinstitutionel aftale om finansiering af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, der supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren.

⁽¹⁾ Forslag af 20.9.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ Udtalelse af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse af 24.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Resolution af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

- (9) Det kan være ønskeligt for modtagerstaten under overholdelse af dens forfatningsmæssige, institutionelle, retlige og finansielle bestemmelser at inddrage de regionale eller lokale myndigheder i indgåelsen og anvendelsen af gennemførelsesaftalerne, idet dog modtagerstaten under alle omstændigheder forbliver ansvarlig for anvendelsen af støtten og for forvaltningen af og kontrollen med de tiltag, som støttes ved fællesskabsfinansieringen.
- (10) Dette instruments gennemførelsesbestemmelser bør afpasses efter, hvor hastende situationen er.
- (11) Et tiltag, der finansieres ved hjælp af dette instrument, bør ikke samtidig modtage bistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ⁽²⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ⁽³⁾, forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til Republikken Ungarn og Folkerepublikken Polen ⁽⁴⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 af 21. juni 1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument ⁽⁵⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 af 21. juni 1999 om fællesskabsstøtte til førtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i førtiltrædelsesperioden ⁽⁶⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 2760/98 af 18. december 1998 om gennemførelse af et program for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet ⁽⁷⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1266/1999 af 21. juni 1999 om samordning af støtten til ansøgerlandene som led i førtiltrædelsesstrategien og om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89 ⁽⁸⁾, Rådets forordning (EF) nr. 555/2000 af 13. marts 2000 om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta ⁽⁹⁾, eller Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net ⁽¹⁰⁾; ved skader, der dækkes i medfør af fællesskabs- eller internationale instrumenter i forbindelse med erstatning for specifikke skader, bør der ikke samtidig ydes bistand i henhold til dette instrument.
- (12) Der bør sikres den størst mulige gennemsækelighed i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets finansielle bistand og en passende kontrol med anvendelsen af midlerne.
- (13) En forsigtig økonomisk forvaltning er nødvendig, så Fællesskabet er i stand til at gribe ind, hvis der skulle opstå flere store katastrofer i et og samme år.
- (14) I undtagelsestilfælde og alt efter, hvor store finansielle midler der er til rådighed i henhold til dette instrument i det år, hvor katastrofen indtræder, bør der kunne afsættes supplerende støtte fra de beløb, der vil være til rådighed i det følgende år.
- (15) Der bør fastsættes en frist for anvendelsen af tilskuddet, og det bør fastsættes, at modtagerstaterne skal dokumentere, hvad de har anvendt det modtagne tilskud til. Modtagne beløb, der efterfølgende dækkes af tredjepart, eller som overstiger den endelige opgørelse af skaderne, bør betales tilbage.

⁽¹⁾ EFT L 130 af 25.5.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1265/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 62).

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 80. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1447/2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2500/2001 (EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2500/2001 (EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2500/2001 (EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 345 af 19.12.1998, s. 49. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1596/2002 (EFT L 240 af 7.9.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 68.

⁽⁹⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2500/2001 (EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1).

⁽¹⁰⁾ EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/1999 (EFT L 197 af 29.7.1999, s. 1).

- (16) På grund af ekstraordinære omstændigheder bør katastroferamte lande fra og med sommeren 2002 kunne modtage tilskud fra dette instrument.
- (17) For at sikre hurtig hjælp til de lande, der er ramt af de seneste oversvømmelser, haster det meget med at få vedtaget dette instrument; det er derfor nødvendigt at tillade en afvigelse fra den periode på seks uger, de nationale parlamenter skal have til at drøfte forslaget, jf. protokollens afsnit I, punkt 3, om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der oprettes en EU-Solidaritetsfond, i det følgende benævnt »fonden«. Formålet er at give Fællesskabet mulighed for hurtigt, effektivt og smidigt at reagere på katastrofesituationer under de i denne forordning fastsatte betingelser.

Artikel 2

1. På anmodning af en medlemsstat eller et land, med hvilket der føres forhandlinger om tiltrædelse af Den Europæiske Union, herefter benævnt »modtagerstat«, kan der først og fremmest frigøres midler fra fonden, hvis der på modtagerstatens område indtræder en større naturkatastrofe, som har alvorlige følger for borgernes livsvilkår, det naturlige miljø eller økonomien i en eller flere regioner eller et eller flere lande.

2. Som »større katastrofe« betragtes i henhold til denne forordning enhver katastrofe, der forvolder skader, som i mindst ét af de berørte lande vurderes til enten mere end 3 mia. EUR i 2002-priser eller mere end 0,6 % af BNI.

I undtagelsestilfælde kan en nabomedlemsstat eller et land, der har indledt tiltrædelsesforhandlinger med Den Europæiske Union, og som er ramt af samme katastrofe, ligeledes modtage midler fra fonden.

Selv om kriterierne i stk. 1 ikke er opfyldt, kan en region dog under ganske særlige omstændigheder modtage midler fra fonden, når regionen er blevet ramt af en usædvanlig katastrofe, fortrinsvis en naturkatastrofe, som berører størstedelen af befolkningen med alvorlige og vedvarende følger for livsvilkårene og den økonomiske stabilitet i regionen, ligeledes modtage midler fra fonden. De samlede årlige midler, der kan ydes i henhold til dette afsnit, må dog ikke udgøre mere end 7,5 % af fondens samlede årlige midler. Midlerne ydes fortrinsvis til afsides beliggende eller isolerede regioner, som øsamfund og regioner i den yderste periferi, jf. traktatens artikel 299, stk. 2. Kommissionen gennemgår meget nøje de anmodninger, den modtager i henhold til dette afsnit.

Artikel 3

1. Midler fra fonden ydes som tilskud. En modtagerstat kan kun modtage midler fra fonden én gang i forbindelse med en og samme katastrofe.

2. Fondens formål er at supplere modtagerstaternes egen indsats og dække en del af deres offentlige udgifter for at hjælpe dem med at gennemføre følgende nødhjælpstiltag, alt efter katastrofens art:

- a) omgående udbedring af infrastruktur og faciliteter på energi-, vandforsynings-, spildevands-, telekommunikations-, transport-, sundheds- og undervisningsområdet
- b) midlertidig indkvartering og nødhjælp for at opfylde befolkningens umiddelbare behov
- c) omgående sikring af forebyggende infrastrukturer og foranstaltninger til umiddelbar beskyttelse af kulturarven
- d) omgående rensning af katastroferamte områder, herunder naturområder.

3. Udbetalinger fra fonden er i princippet begrænset til finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af skader, der ikke kan forsikres, og skal tilbagebetales i overensstemmelse med artikel 8, hvis udgifterne til udbedring af skaden efterfølgende dækkes af tredjepart.

Artikel 4

1. Så hurtigt som muligt og senest ti uger efter den første skade i forbindelse med katastrofen kan et land rette anmodning til Kommissionen om tilskud fra fonden. Anmodningen skal indeholde alle tilgængelige oplysninger om bl.a.:

- a) katastrofens samlede skadesomfang og dens indvirkning på den berørte befolkning og økonomi
- b) en vurdering af omkostningerne i forbindelse med de i artikel 3 omhandlede tiltag
- c) eventuelle andre finansieringskilder af fællesskabsoprindelse
- d) eventuelle andre nationale eller internationale finansieringskilder, herunder offentlig eller privat forsikringsdækning, der kan medvirke til at dække udgifterne til udbedring af skaderne.

2. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger fra det berørte land vurderer Kommissionen, om betingelserne for at frigive midler fra fonden er opfyldt, og fastsætter hurtigst muligt, hvor stort et tilskud der skal foreslås ydet inden for grænserne af de disponible finansielle midler. Hvert år den 1. oktober bør mindst en fjerdedel af fondens årlige midler fortsat være til rådighed for at dække behov, der måtte opstå indtil årets udgang.

Kommissionen sikrer, at landenes anmodninger får en retfærdig behandling.

3. Kommissionen forelægger budgetmyndigheden de forslag, som er nødvendige for at få frigivet de tilsvarende bevillinger. Disse forslag skal omfatte alle de tilgængelige oplysninger, der er nævnt i stk. 1, og andre relevante oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, samt et bevis for, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt, og en begrundelse for de beløb, der foreslås.

4. Når budgetmyndigheden har stillet bevillingerne til rådighed, vedtager Kommissionen en beslutning om det pågældende tilskud, som udbetales umiddelbart og på én gang til modtagerstaten efter undertegnelse af den i artikel 5 omhandlede aftale.

5. Der kan udbetales tilskud fra den i stk. 1 omhandlede dato.

Artikel 5

1. Under overholdelse af de forfatningsmæssige, institutionelle, retlige og finansielle bestemmelser i modtagerstaten og i Fællesskabet indgår Kommissionen og modtagerstaten en aftale om gennemførelse af beslutningen om ydelse af tilskud. I aftalen beskrives bl.a. arten af de tiltag, der skal finansieres af fonden, og hvor de skal udføres.

2. Kommissionen sørger for, at de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i henhold til denne forordning, også påhviler de stater, med hvilke der føres forhandlinger om tiltrædelse af Den Europæiske Union, i forbindelse med relevante aftaler og instrumenter.

3. Ansvar for udvælgelse af enkelttiltag og anvendelse af støtten i henhold til aftalen påhviler modtagerstaten under overholdelse af betingelserne i denne forordning, beslutningen om tildeling af støtte og aftalen. Modtagerstaten påtager sig dette ansvar med forbehold af Kommissionens ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget og i overensstemmelse med de bestemmelser i finansforordningen, som finder anvendelse på delt eller decentral forvaltning.

Artikel 6

1. Modtagerstaten er ansvarlig for samordningen af på den ene side tilskud fra fonden til de i artikel 3 omtalte tiltag og på den anden side støtte fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre fællesskabsfinansieringsinstrumenter.

2. De tiltag, som modtager midler i henhold til denne forordning, er ikke berettiget til støtte fra fonde og instrumenter i henhold til forordning (EF) nr. 1164/94, (EF) nr. 1260/1999, (EF) nr. 1257/1999, (EF) nr. 1267/1999, (EF) nr. 1268/1999, (EF) nr. 3906/89, (EF) nr. 2760/98, (EF) nr. 555/2000 og (EF) nr. 2236/95, og skal være i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1266/1999. Modtagerstaten sørger for, at denne bestemmelse overholdes.

3. Til skader, der udbedres i henhold til fællesskabs- eller internationale instrumenter, der yder midler til dækning af særlige skader, kan der ikke samtidig ydes tilskud fra fonden.

Artikel 7

De tiltag, der finansieres af fonden, skal være forenelige med traktatens bestemmelser og de retsakter, der er udstedt i henhold til denne, og med fællesskabspolitikker og -aktioner og fortiltrædelsesbistandsinstrumenterne.

Artikel 8

1. Tilskud fra fonden anvendes inden for en frist på et år at regne fra datoen for Kommissionens udbetaling af tilskuddet. Den del af midlerne, der ikke måtte være anvendt inden for denne frist og under overholdelse af betingelserne i denne forordning, vil Kommissionen kræve tilbagebetalt af modtagerstaten.

Modtagerstaterne skal undersøge alle muligheder for erstatning fra tredjepart.

2. Senest seks måneder efter udløbet af fristen på et år at regne fra datoen for udbetalingen af tilskuddet forelægger modtagerstaten en gennemførelsesrapport vedrørende anvendelsen, vedlagt en begrundelse for udgifterne, hvori eventuelle andre finansieringskilder i forbindelse med de omhandlede tiltag anføres, herunder forsikringsgodtgørelse og erstatning fra tredjepart. Rapporten skal indeholde en omtale af de af modtagerstaten besluttede eller planlagte forebyggende foranstaltninger med henblik på at begrænse skadernes omfang og om muligt undgå en gentagelse af sådanne katastrofer.

Efter denne procedure afslutter Kommissionen fondens tiltag.

3. Hvis udgiften til udbedring af skaderne senere dækkes af en tredjepart, vil Kommissionen kræve, at modtagerstaten tilbagebetaler et tilsvarende beløb af tilskuddet.

Artikel 9

Anmodninger om tilskud fra fonden og beslutninger om ydelse af tilskud fra fonden samt finansieringsaftalen, rapporter og ethvert andet relevant dokument angiver alle beløb i euro.

Artikel 10

1. I undtagelsestilfælde og hvis de resterende finansielle midler, der er til rådighed i fonden i det år, hvor katastrofen indtræder, ikke kan dække det støttebeløb, som budgetmyndigheden skønner nødvendigt, kan Kommissionen foreslå, at forskellen finansieres over fondens midler for det følgende år. Fondens budgetloft i det år, hvor katastrofen indtræffer, og det følgende år skal dog under alle omstændigheder overholdes.

2. Hvis nye elementer viser, at de forvoldte skader er langt mindre omfattende end vurderet, vil Kommissionen kræve, at modtagerstaten tilbagebetaler et tilsvarende beløb af tilskuddet.

Artikel 11

Finansieringsafgørelserne og de deraf følgende aftaler og kontrakter skal bl.a. indeholde bestemmelser om kontrol fra Kommissionens side, via kontoret for bekæmpelse af svig (OLAF), og gennemførelse af kontrol på stedet fra Kommissionens og Revisionsrettens side i henhold til de gældende procedurer.

Artikel 12

Inden den 1. juli forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om fondens aktiviteter i løbet af det forgangne år. Denne rapport skal især indeholde oplysninger, der vedrører artikel 3, 4 og 8.

Artikel 13

Uanset fristen i artikel 4, stk. 1, kan medlemsstater og stater, med hvilke der føres forhandlinger om tiltrædelse af Den Europæiske Union, og som er blevet ramt af katastrofer, som defineret i artikel 2, fra og med den 1. august 2002 anmode om støtte fra fonden inden to måneder efter datoen for ikrafttrædelse af denne forordning.

Artikel 14

Rådet vurderer anvendelsen af denne forordning senest den 31. december 2006 på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2002.

På Rådets vegne

B. MIKKELSEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2013/2002**af 13. november 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. november 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. november 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	58,0
	096	41,4
	204	54,7
	999	51,4
0707 00 05	052	103,8
	628	147,3
	999	125,6
0709 90 70	052	86,2
	999	86,2
0805 20 10	204	79,6
	999	79,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,0
	999	62,0
0805 50 10	052	68,9
	388	52,4
	600	81,6
	999	67,6
0806 10 10	052	134,5
	400	310,8
	508	372,9
	999	272,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	113,5
	400	73,3
	404	110,5
	512	69,8
	999	91,8
0808 20 50	052	106,1
	400	133,9
	720	28,4
	999	89,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2014/2002
af 7. november 2002
om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 969/2002⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. De nævnte bestemmelser gælder også delvis eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger og er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foranstaltninger i samhandelen med varer.
- (3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget til denne forordning, tarifieres i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.
- (4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i toldnomenklaturen, og som ikke er i overensstemmelse med

fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000⁽⁴⁾, i et tidsrum på tre måneder.

- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tarifieres i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2002.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.
⁽²⁾ EFT L 149 af 7.6.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
⁽⁴⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

BILAG

Varebeskrivelse	KN-kode	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>Epoxyharpiks i form af cylindriske tabletter, hvis længde ikke overstiger diameteren, bestående af sammenpresset pulver</p> <p>Plastmaterialet anvendes til indkapsling af halvledere og elektronisk integrerede kredsløb</p>	3926 90 99	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3926, 3926 90 og 3926 90 99.</p> <p>Da plastmaterialet foreligger i form af cylindriske tabletter, kan det ikke anses for at foreligge i ubearbejdet form under pos. 3901 til 3914, som beskrevet i bestemmelse 6 til kapitel 39.</p>

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 5. november 2002

om bemyndigelse af Tyskland og Frankrig til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 3 i direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

(2002/888/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved to ansøgninger til Kommissionen af henholdsvis 28. december 2001 og 7. januar 2002 anmodede Tyskland og Frankrig om bemyndigelse til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 3 i direktiv 77/388/EØF, vedrørende bygning og vedligeholdelse af visse broer over grænsen ved Rhinen.

(2) Ved brev af 25. februar 2002 anmodede Kommissionen de tyske og de franske myndigheder om at afgive yderligere oplysninger om omfanget af den ønskede fravigende foranstaltning.

(3) Ved brev af 19. juni 2002 fra de tyske myndigheder, som de franske myndigheder tilsluttede sig, og som blev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 22. juli 2002, fik Kommissionen de ønskede yderligere oplysninger, som supplerer de oprindelige ansøgninger.

(4) De øvrige medlemsstater blev ved skrivelse af 31. juli 2002 underrettet om Tysklands og Frankrigs supplerede ansøgning.

(5) De pågældende broer over grænsen ved Rhinen er broer, som vil blive bygget i fremtiden, og som vil stå i forbindelse med offentlige veje uden for motor- (autoroutes) og hovedvejsnettet (routes nationales) i Frankrig og med offentlige veje uden for forbundshovedvejsnettet (Bundesfernstraßen) i Tyskland.

(6) Formålet med den af Tyskland og Frankrig ønskede fravigende foranstaltning er at opnå godkendelse af, at grænsen mellem Tyskland og Frankrig i forbindelse med bygning og vedligeholdelse af de pågældende broer i momsmæssig henseende anses for at ligge midt på disse.

(7) Stedet for momsberigtigelse af bygge- og vedligeholdelsesarbejder på broerne over grænsen ville uden nogen særlig foranstaltning afhænge af den geografiske grænse mellem de to medlemsstater, dvs. det sted, hvor floden er dybest. Ud over de praktiske vanskeligheder ved at fastlægge denne grænse vil denne i tidens løb flytte sig. Momsordningen for bygge- eller vedligeholdelsesarbejder på broer over grænsen ville således være særdeles kompliceret for de entreprenører, der udfører dette arbejde.

(8) Den ønskede fravigelse, som tager sigte på at fastsætte grænsen mellem Tyskland og Frankrig til midten af de pågældende broer over grænsen, har således til formål at forenkle opkrævningen af afgiften på bygning eller vedligeholdelse af disse broer.

(9) Den fravigende foranstaltning bevirker ikke, at moms-beregningsgrundlaget bliver mindre. Den har derfor ingen indvirkning på EU's egne indtægter hidrørende fra moms —

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2002/38/EF (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

⁽²⁾ Forslag af 11.9.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Uanset artikel 3 i direktiv 77/388/EØF bemyndiges Tyskland og Frankrig til for de i artikel 2 omhandlede broer over grænsen ved Rhinen at fastsætte grænsen mellem de to stater til midten af de pågældende broer, for så vidt angår stedet for merværdiafgiftsberigtigelse af leveringer af varer og tjenesteydelser, erhvervelser inden for EU og indførsel af goder bestemt til bygning eller vedligeholdelse af disse broer, herunder vedligeholdelse om vinteren og løbende rengøring.

Artikel 2

De broer over grænsen ved Rhinen, som denne beslutning finder anvendelse på, er broer, som skal bygges, og som vil stå i forbindelse med offentlige veje uden for motor- (autoroutes)

og hovedvejsnettet (routes nationales) i Frankrig og med offentlige veje uden for forbundshovedvejsnettet (Bundesfernstraßen) i Tyskland.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. november 2002.

På Rådets vegne

T. PEDERSEN

Formand

Meddelelse om ikrafttrædelsen af tillægsprotokollen om handelsordningen for visse fisk og fiskerivarer til Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Letland på den anden side

Den tillægsprotokol om handelsordningen for visse fisk og fiskerivarer til Europaaf-talen med Republikken Letland, som Rådet besluttede at indgå den 17. december 2001 ⁽¹⁾, trådte i kraft den 1. oktober 2002, efter at der den 30. september 2002 var givet meddelelse om, at de i protokollens artikel 3 omhandlede procedurer var afsluttet.

⁽¹⁾ EFT L 162 af 20.6.2002, s. 22.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. november 2002

om EF-tilskud til dækning af Grækenlands, Spaniens, Frankrigs, Nederlandenes, Østrigs, Portugals og Finlands udgifter til bekæmpelse af skadegørere på planter eller planteprodukter

(meddelt under nummer K(2002) 4372)

(Kun de finske, franske, græske, nederlandske, portugisiske, spanske, svenske og tyske udgaver er autentiske)

(2002/889/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »direktivet«), ændret ved Kommissionens direktiv 2002/36/EF⁽²⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til direktivet kan der ydes EF-tilskud til medlemsstaterne til dækning af direkte udgifter til nødvendige foranstaltninger, som er truffet eller planlægges truffet for at bekæmpe skadegørere, der er indslæbt fra tredjelande eller fra andre områder i EF, med henblik på at udrydde dem eller, hvis dette ikke er muligt, at holde dem under kontrol.

(2) Grækenland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland har hver især udarbejdet et program for foranstaltninger til udryddelse af skadegørere på planter, der indslæbes til deres områder. Disse programmer fastlægger de tilstræbte mål, foranstaltningerne, deres varighed og udgifterne hertil. Der er ansøgt om et EF-tilskud til disse programmer inden for den frist, der er fastsat i direktivet.

(3) Kommissionen har på grundlag af de af Grækenland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland forelagte tekniske oplysninger kunnet foretage

en præcis og udtømmende analyse af situationen. Oplysningerne er også blevet vurderet af Den Stående Komité for Planter sundhed. Kommissionen har konkluderet, at betingelserne for ydelse af et EF-tilskud er opfyldt.

(4) Der bør derfor ydes et EF-tilskud til dækning af udgifterne til disse programmer.

(5) EF-tilskuddet kan dække op til 50 % af de tilskudsberettigede udgifter. Bortset fra de programmer, hvis tilskud skal nedtrappes i henhold til artikel 23, stk. 5, tredje afsnit, bør EF-tilskuddene i forbindelse med denne beslutning generelt fastsættes til 50 %, idet de modtagne programmer alle er blevet behandlet ens.

(6) Den periode, inden for hvilken udryddelsesforanstaltningerne skal gennemføres, er i henhold til direktivets artikel 23, stk. 5, tredje afsnit, blevet forlænget for nogle igangværende programmer i Østrig og Portugal, da en vurdering af situationen har ført til den konklusion, at målene for disse udryddelsesforanstaltninger formentlig vil kunne nås inden for en rimelig frist. EF-tilskuddet til disse programmer er gradvis blevet nedtrappet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 5, tredje afsnit.

(7) De af Grækenland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland afholdte udgifter, som er taget i betragtning i denne beslutning, vedrører direkte foranstaltninger som omhandlet i direktivets artikel 23, stk. 2, litra a) og b).

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 116 af 3.5.2002, s. 16.

- (8) Tilskuddet omhandlet i denne beslutnings artikel 2 er ikke til hinder for yderligere foranstaltninger, der er eller måtte blive nødvendige for at realisere målet, som er at udrydde de pågældende skadegørere eller at bringe dem under kontrol.
- (9) Denne beslutning foregriber ikke resultatet af Kommissionens undersøgelse i henhold til direktivets artikel 24 af, hvorvidt indslæbningen af den pågældende skadegører skyldes utilstrækkelige undersøgelser eller kontrol, eller følgerne af nævnte undersøgelse.
- (10) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999⁽¹⁾ finansieres veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som gennemføres efter EF-reglerne, af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. Den finansielle kontrol af disse foranstaltninger udøves i henhold til artikel 8 og 9 i nævnte forordning.
- (11) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det godkendes, at der tildeles et EF-tilskud til dækning af de direkte udgifter, som Grækenland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland har afholdt til nødvendige foranstaltninger som omhandlet i artikel 23, stk. 2, i direktiv 2000/29/EF, til bekæmpelse af skadegørere, der er omfattet af de udryddelsesprogrammer, som er anført i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

1. Det samlede tilskud, der er nævnt i artikel 1, er på 1 344 247 EUR.
2. Det maksimale EF-tilskud til hvert enkelt udryddelsesprogram for hvert år, programmet gennemføres, er fastsat i bilaget til denne beslutning.
3. Det maksimale EF-tilskud til de pågældende medlemsstater er således:
 - 1 472 EUR til Grækenland
 - 97 017 EUR til Spanien
 - 377 571 EUR til Frankrig
 - 64 374 EUR til Nederlandene
 - 57 873 EUR til Østrig
 - 662 793 EUR til Portugal
 - 83 147 EUR til Finland.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

Artikel 3

1. Uden at foregribe resultatet af Kommissionens undersøgelser i henhold til artikel 24 i direktiv 2000/29/EF udbetales EF-tilskuddet først, når der over for Kommissionen er forelagt bevis for de gennemførte foranstaltninger i form af dokumentation for forekomsten og udryddelsen af de pågældende skadegørere.

2. Den i stk. 1 omhandlede dokumentation forelægges i forbindelse med en anmodning, der indeholder (obligatoriske oplysninger):

a) almindelige oplysninger om forekomsten af den pågældende skadegører, herunder den dato, hvor mistanken om dens tilstedeværelse opstod eller blev bekræftet, og den formodede årsag hertil

b) kopi af meddelelsen om tilstedeværelse eller forekomst af den pågældende skadegører i henhold til artikel 16, stk. 1 eller 2, i direktiv 2000/29/EF

c) oplysninger om de nødvendige foranstaltninger, der er truffet eller planlagt til bekæmpelse af den pågældende skadegører, deres forventede varighed og de resultater, der måtte foreligge, de faktisk afholdte udgifter eller de udgifter, der skønnes at skulle afholdes, og den andel af disse udgifter, der er eller vil blive dækket af offentlige midler. Undtagen i behørigt begrundede tilfælde må varigheden højst være to år efter datoen for konstatering af tilstedeværelsen af den pågældende skadegører

d) oplysninger om kontrol, undersøgelser og andre foranstaltninger, der er foretaget med henblik på at bestemme arten og omfanget af forekomsten af den pågældende skadegører, herunder den i den forbindelse anvendte metode

e) den officielle meddelelse med påbud om behandling såsom destruktion, desinfektion, bekæmpelse, sterilisation og andre behandlinger, der skal foretages, samt en officiel beskrivelse og vurdering af resultaterne heraf, med en beskrivelse af de anvendte behandlingsmetoder

f) oplysninger om sendingens identitet i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, i direktiv 2000/29/EF eller, hvis dette ikke er muligt, begrundelsen for, at sendingen ikke kan identificeres.

3. Medlemsstaterne forelægger desuden en liste over de beløb, ekskl. moms og afgifter, der er betalt eller skal betales for gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af den pågældende skadegører, med angivelse af den del af beløbene, der dækkes af offentlige midler. For hver type sådanne foranstaltninger skal der vedlægges nærmere oplysninger:

a) for kontrol og analyser omhandlet i stk. 2, litra d), en oversigt, der bl.a. viser datoer, steder og enhedsomkostninger herfor

b) for behandlinger omhandlet i stk. 2, litra e), en liste over behandlede bedrifter/steder med en mængdemæssig angivelse af de behandlede planter/arealer.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik og Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2002.

På Kommissionens vegne
David BYRNE
Medlem af Kommissionen

BILAG

UDRYDDELSESPROGRAMMER

Afsnit I

Programmer, for hvilke EF-tilskuddet svarer til 50 % af de tilskudsberettigede udgifter

Medlemsstat	Skadegørere, der bekæmpes	Berørte planter	År	Tilskudsberettigede udgifter (EUR)	Maksimalt EF-tilskud pr. program (EUR)
Grækenland	<i>Citrus tristeza-virus</i>	Citrus	2001	2 943	1 472
Spanien	<i>Erwinia amylovora</i>	Æbler, pærer	2000	135 602	67 801
			2001	58 431	29 216
Frankrig	<i>Ralstonia solanacearum</i>	Kartofler	2000 og 2001	755 141	377 571
Nederlandene	<i>Ralstonia solanacearum</i>	<i>Pelargonium</i>	2001	128 747	64 374
Finland	<i>Bemisia tabaci</i>	<i>Euphorbia pulcherrima</i>	2000	166 294	83 147

Afsnit II

Programmer, for hvilke EF-tilskuddet er nedtrappet

Medlemsstat	Skadegørere, der bekæmpes	Berørte planter	År	a (*)	Tilskudsberettigede udgifter (EUR)	%	Maksimalt EF-tilskud pr. år/program (EUR)
Østrig	<i>Erwinia amylovora</i>	Æbler, pærer, andre Rosaceae	2000	3	144 682	40	57 873
Portugal	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Pinus-træer	2001	3	1 656 982	40	662 793

(*) a = År for gennemførelsen af udryddelsesprogrammet.

Samlet EF-tilskud:	1 344 247 EUR
--------------------	------------------

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 21. oktober 2002

om ændring af afgørelse 1999/215/EF om godtagelse af tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn og om afslutning af proceduren med hensyn til importen af sådanne varer med oprindelse i Saudi-Arabien

(2002/890/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 8,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) I marts 1999 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 603/1999 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1657/2001 ⁽⁴⁾, en endelig antidumpingtold på importen af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn.
- (2) Inden for rammerne af proceduren godtog Kommissionen ved afgørelse 1999/215/EF ⁽⁵⁾, senest ændret ved afgørelse 2000/324/EF ⁽⁶⁾, et pristilsagn fra bl.a. det ungarske selskab Tiszai Vegyi Kombinat Rt («selskabet»).

B. FRIVILLIG TILBAGETRÆKNING AF TILSAGN

- (3) Efter ændringer i dets handelsaktiviteter meddelte selskabet Kommissionen, at det ønskede at trække sit tilsagn tilbage. Selskabets navn bør derfor slettes på listen over selskaber, hvis tilsagn er godtaget, i artikel 1, stk. 1, i afgørelse 1999/215/EF.

C. ÆNDRING AF AFGØRELSE 1999/215/EF

- (4) På baggrund af ovenstående bør listen i artikel 1, stk. 1, i afgørelse 2000/234/EF over selskaber, hvis tilsagn er godtaget, ændres i overensstemmelse dermed.
- (5) Sideløbende med denne afgørelse trak Rådet ved forordning (EF) nr. 2011/2002 ⁽⁷⁾ den fritagelse for antidumpingtold tilbage, som var indrømmet ved import af varer fremstillet af selskabet, og indførte en endelig antidumpingtold på de pågældende varer —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tilsagnet fra Tiszai Vegyi Kombinat Rt trækkes hermed tilbage.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.⁽³⁾ EFT L 75 af 20.3.1999, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 221 af 17.8.2001, s. 1.⁽⁵⁾ EFT L 75 af 20.3.1999, s. 34.⁽⁶⁾ EFT L 112 af 11.5.2000, s. 65.⁽⁷⁾ Se side 1 i denne Tidende.

Artikel 2

Artikel 1, stk. 1, i afgørelse 1999/215/EF affattes således:

»1. De tilsagn, der er afgivet af nedennævnte producenter i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen til Fællesskabet af binde- og pressegarn af polypropylen med oprindelse i Polen, Tjekkiet og Ungarn, godtages.

Land	Selskab	Taric-tillægskode
Tjekkiet	Juta a.s.	8596
	Lanex a.s.	8580
Ungarn	Partium '70 Rt	8581
	Elso Magyar Kenderfono Rt	8583«

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. oktober 2002.

På Kommissionens vegne
Pascal LAMY
Medlem af Kommissionen

AFGØRELSE Nr. 2/2002
TRUFFET AF AVS/EF-TOLDSAMARBEJDSUDVALGET
den 28. oktober 2002

om en undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til AVS-landenes særlige situation for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserves og tunfiskefileter (HS-position ex 16.04)

(2002/891/EF)

AVS/EF-TOLDSAMARBEJDSUDVALGET HAR —

under henvisning til AVS-EF-partnerskabsaftalen, som blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, særlig artikel 38 i protokol 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fastsættes i artikel 1 i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 1/2000 af 27. juli 2000 om overgangsforanstaltninger, der skal gælde fra den 2. august 2000 ⁽¹⁾, at handelsbestemmelserne i AVS-EF-partnerskabsaftalen, herunder protokol 1 om definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« og metoder for administrativt samarbejde, skal gælde fra den 2. august 2000.
- (2) Artikel 38, stk. 1, i nævnte protokol indeholder bestemmelser om undtagelser fra oprindelsesreglerne, som indrømmes, når udviklingen inden for en bestående erhvervsgren eller oprettelse af en ny erhvervsgren berettiger hertil.
- (3) Det fastsættes i nævnte protokols artikel 38, stk. 8, at der automatisk indrømmes undtagelser for tunfiskekonserves inden for et årligt kontingent på 8 000 tons og for tunfiskefileter inden for et årligt kontingent på 2 000 tons.
- (4) AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget har tildelt en del af disse kontingenter til seks individuelle lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet, i det følgende benævnt »AVS-landene« ⁽²⁾.
- (5) For at muliggøre en effektiv og fuld udnyttelse af det forhåndenværende kontingent forelagde AVS-landene den 18. juni 2002 en anmodning om en ny global undtagelse gældende for alle AVS-lande og omfattende

de årlige mængder i fuldt omfang, dvs. 8 000 tons tunfiskekonserves og 2 000 tons tunfiskefileter indført i EF fra den 1. oktober 2002 til den 28. februar 2005.

- (6) For at sikre den fortsatte gyldighed af undtagelserne for de erhvervsdrivende anmodede AVS-landene også om, at de individuelle afgørelser, der stadig er gyldige pr. 1. oktober 2002, ophæves, da de undtagelser, der er indrømmet ved disse afgørelser, skal omfattes af den nye globale afgørelse med virkning fra den dato.
- (7) Der anmodes om undtagelsen i henhold til de relevante betingelser i protokol 1, særlig artikel 38, stk. 8, og de mængder, der anmodes om, ligger inden for det årlige kontingent, der automatisk indrømmes AVS-landene efter anmodning, forudsat at de nuværende afgørelser ophæves.
- (8) Der kan derfor i henhold til artikel 38, stk. 8, indrømmes en ny global undtagelse til AVS-landene for tunfiskekonserves og -fiskefileter for de i anmodningen angivne mængder og perioder.
- (9) De mængder, for hvilke der vedtages en undtagelse, bør forvaltes af Kommissionen i samarbejde med toldmyndighederne i medlemsstaterne og i AVS-landene. Til det formål bør der vedtages detaljerede regler —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som en undtagelse fra de særlige bestemmelser i listen i bilag II til protokol 1 i AVS-EF-partnerskabsaftalen anses tunfiskekonserves og -fiskefileter henhørende under HS-position ex 16.04, der er fremstillet i AVS-landene på grundlag af tun uden oprindelsesstatus, for at have oprindelse i disse lande i overensstemmelse med denne afgørelse.

Artikel 2

Den i artikel 1 fastsatte undtagelse gælder for de produkter og de mængder, der er anført i bilaget til denne afgørelse, og som indføres i EF fra AVS-landene i perioden fra den 1. oktober 2002 til den 28. februar 2005.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 46.

⁽²⁾ Afgørelse nr. 1/2000 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget af 18. oktober 2000 om undtagelse fra definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til den særlige situation for Fiji, Mauritius, Papua Ny Guinea og Seychellerne, for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserves og -fiskefileter (HS-position ex 16.04) (EFT L 276 af 28.10.2000, s. 89). Afgørelse nr. 4/2001 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 27. juni 2001 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til Senegals særlige situation, for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserves (HS-position ex 16.04) (EFT L 192 af 14.7.2001, s. 27). Afgørelse nr. 5/2001 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 7. december 2001 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til Côte d'Ivoires og Papua Ny Guineas særlige situation, for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserves (HS-position ex 16.04) (EFT L 334 af 18.12.2001, s. 31). Afgørelse nr. 1/2002 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 26. juni 2002 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til Seychellernes særlige situation, for så vidt angår produktionen af tunfiskefileter (HS-position ex 16.04) (EFT L 172 af 2.7.2002, s. 65).

Artikel 3

1. De i bilaget omhandlede mængder forvaltes af Kommissionen, som træffer alle administrative foranstaltninger, som den skønner egnede til at sikre en effektiv forvaltning heraf.
2. Når en importør i en medlemsstat indgiver en angivelse om overgang til fri omsætning sammen med en anmodning om anvendelse af denne beslutning, meddeler medlemsstaten, hvis angivelsen antages af toldmyndighederne, Kommissionen, at den ønsker at trække en mængde svarende til dens behov.
3. Anmodninger om trækninger med angivelse af datoen for antagelse af angivelserne fremsendes straks til Kommissionen.
4. Kommissionen tillader træk i kronologisk orden efter den dato, på hvilken medlemsstaternes toldmyndigheder har antaget angivelsen om overgang til fri omsætning, så længe de disponible mængder tillader det.
5. Hvis en medlemsstat ikke udnytter en trukket mængde, tilbageføres denne så snart som muligt til det relevante kontingent.
6. Hvis de mængder, der anmodes om, overstiger den disponible mængde i et givet kontingent, tildeles mængderne pro rata. Kommissionen underretter medlemsstaterne om de mængder, der er trukket på kontingenterne.
7. Hver medlemsstat skal sikre importørerne vedvarende og lige adgang til de disponible mængder.

Artikel 4

1. Toldmyndighederne i AVS-landene træffer de nødvendige foranstaltninger til at føre mængdekontrol med udførslen af de i artikel 1 nævnte produkter. Med henblik herpå skal alle varecertifikater, som de udsteder inden for rammerne af denne afgørelse, henvises dertil.
2. De kompetente myndigheder i disse lande sender hvert kvartal gennem AVS-gruppens sekretariat Kommissionen en opgørelse over de mængder, for hvilke der er udstedt EUR.1-varecertifikater i medfør af denne afgørelse, med angivelse af certifikaternes løbenumre.

Artikel 5

Rubrik 7 i EUR.1-varecertifikater, der udstedes i medfør af denne afgørelse, skal indeholde en af følgende angivelser:

- Excepción — Decisión n° 2/2002
- Undtagelse — afgørelse nr. 2/2002
- Abweichung — Beschluss Nr. 2/2002
- Παρέκλιση — Απόφαση αριθ. 2/2002
- Derogation — Decision No 2/2002
- Dérogation — Décision n° 2/2002

- Deroga — decisione n. 2/2002
- Afwijking — Besluit nr. 2/2002
- Derrogação — Decisão n.º 2/2002
- Poikkeus — päätös N:o 2/2002
- Undantag — beslut nr 2/2002.

Artikel 6

AVS-landene, medlemsstaterne og EF træffer hver især de foranstaltninger, der er nødvendige for denne afgørelses gennemførelse.

Artikel 7

1. Følgende afgørelser ophæves:
 - Afgørelse nr. 4/2001 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 27. juni 2001 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til Senegals særlige situation, for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserver (HS-position ex 16.04)
 - Afgørelse nr. 5/2001 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 7. december 2001 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »varer med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til Côte d'Ivoires og Papua New Guineas særlige situation, for så vidt angår produktionen af tunfiskekonserver (HS-position ex 16.04)
 - Afgørelse nr. 1/2002 truffet af AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalget den 26. juni 2002 om en undtagelse fra definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« for at tage hensyn til Seychellernes særlige situation, for så vidt angår produktionen af tunfiskefileter (HS-position ex 16.04).
2. Når en importør i en medlemsstat indgiver en angivelse til fri omsætning med anmodning om anvendelse af en af de afgørelser, der er nævnt i stk. 1, anses denne anmodning for at henvises til nærværende afgørelse.

Artikel 8

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Denne afgørelse anvendes fra den 1. oktober 2002.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 2002.

På AVS/EF-Toldsamarbejdsudvalgets vegne

Robert VERRUE

Edwin P.J. LAURENT

Formænd

BILAG

Løbenummer	HS-position	Varebeskrivelse	Periode	Mængder (tons)
09.1635	ex 16.04	Tunfiskekonserves	1.10.2002-30.9.2003	8 000
			1.10.2003-30.9.2004	8 000
			1.10.2004-28.2.2005	3 333
09.1636	ex 16.04	Tunfiskefileter	1.10.2002-30.9.2003	2 000
			1.10.2003-30.9.2004	2 000
			1.10.2004-28.2.2005	833